

Sygnatura akt: IV P 75/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 października 2015 roku

Sąd Rejonowy w Choszcznie IV Wydział Pracy

w składzie:

Przewodniczący: SSR Tomasz Klimczak

Protokolant: sekretarz sądowy Monika Dutko

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12 października 2015 roku w C.

sprawy z powództwa A. S. (1)

przeciwko

Samodzielnemu P. (...) w C.

o ustalenie wypadku przy pracy i sprostowanie protokołu powypadkowego

I. ustala, że zdarzenie z dnia 8 sierpnia 2014 r. jakiemu uległa powódka A. S. (1) świadcząc pracę na rzecz S. (...) w C. jest wypadkiem przy pracy;

II. nakazuje pozwanemu Samodzielnemu P. (...) w C. aby sprostował protokół nr (...) z dnia 15 września 2014r. ustalenia przyczyn i okoliczności wypadku przy pracy z dnia 8 sierpnia 2014r. z udziałem powódki A. S. (1) w ten sposób, że:

a) w pkt 5 w miejsce zapisu „ nie ustalono żadnej przyczyny wypadku. Uklęknienie na miękkiej kozetce nie jest przyczyną wypadku. Jest to zaplanowana czynność bez oznak nagłości zdarzenia” wpisać: „ uklęknienie na miękkiej kozetce, w celu zamknięcia okna i niefortunne przemieszczenie w tej pozycji ciężaru ciała, obciążające nadmiernie staw lewego kolana”;

b) w pkt 6 w miejsce zapisu „ nie stwierdzono skutków zdarzenia. Jedynie schorzenia wewnętrzne w obrębie stawu kolanowego lewego. Zgodnie z opisem rezonansu magnetycznego”, wpisać „w rogu tylnym łąkotki przyśrodkowej kolana lewego, pionowe pęknięcia, którego szczelina biegnie do obu powierzchni łąkotki”;

c) w pkt 7 wpisać , iż zdarzenie z dnia 08 sierpnia 2014 r. „ jest wypadkiem przy pracy”, a następnie wykreślić w całości dotychczasowy zapis występujący po słowach „ co uzasadnia się następująco” i wpisać: „zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznemu z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, za wypadek przy pracy uważa się nagłe zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną, powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą. Odnosząc powyższe do przedmiotowego zdarzenia, za takie zdarzenie należy uznać zdarzenie z dnia 08 sierpnia 2014 r. tj. obciążenie przez A. S. (1) stawu kolanowego kolana lewego, podczas zamykania okna, wywołane uklęknieniem na miękkiej kozetce i niefortunnym przemieszczenie ciężaru ciała, powodujące w rogu tylnym łąkotki przyśrodkowej kolana lewego, pionowe pęknięcia, którego szczelina biegnie do obu powierzchni łąkotki”;

III. zasądza od pozwanego S. (...) w C. na rzecz powódki A. S. (1) kwotę 120,00 zł (sto dwadzieścia złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów postępowania ;

IV. nakazuje pobrać od pozwanego S. (...) w C. na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Choszcznie kwotę 1329,63 zł (tysiąc trzysta dwadzieścia dziewięć złotych 63/100) tytułem nieuiszczonych kosztów postępowania ;

SSR Tomasz Klimczak

Sygn. akt IV P 75/15

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 06 listopada 2014 r., doprecyzowanym w piśmie z dnia 09 marca 2015 r. skierowanym przeciwko stronie pozwanej tj. Samodzielnemu Publicznemu (...) w C., powódka A. S. (1) wniosła o ustalenie, iż zdarzenie z dnia 08 sierpnia 2014 r. jest wypadkiem przy pracy oraz o sprostowanie protokołu nr (...) ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy :

a) w pkt 5, w ten sposób, iż w miejsce zapisu „ Nie ustalono żadnej przyczyny wypadku. Uklęknienie na miękkiej kozetce nie jest przyczyną wypadku. Jest to zaplanowana czynność bez oznak nagłości zdarzenia” wpisać:

- „Uklęknienie na miękkiej kozetce, w celu zamknięcia okna i niefortunne przemieszczenie, w tej pozycji, ciężaru ciała, obciążające nadmiernie staw lewego kolana”;

- w pkt 6 w ten sposób, iż w miejsce „ Nie stwierdzono skutków zdarzenia. Jedynie schorzenia wewnętrzne w obrębie stawu kolanowego lewego. Zgodnie z opisem rezonansu magnetycznego”, wpisać:

- „W rogu tylnym łąkotki przyśrodkowej kolana lewego, pionowe pęknięcia, którego szczelina biegnie do obu powierzchni łąkotki”;

- w pkt 7, w ten sposób, iż zdarzenie z dnia 08 sierpnia 2014 r. „ jest wypadkiem przy pracy”, a następnie wykreślić w całości dotychczasowy zapis występujący po słowach „ co uzasadnia się następująco” i wpisać:

- „Zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, za wypadek przy pracy uważa się nagłe zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną, powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą. Odnosząc powyższe do przedmiotowego zdarzenia, za takie zdarzenie należy uznać, zdarzenia z dnia 08 sierpnia 2014 r. tj. obciążenie przez A. S. (1) stawu kolanowego kolana lewego, podczas zamykania okna, wywołane uklęknieniem na miękkiej kozetce i niefortunnym przemieszczeniem ciężaru ciała, powodujące w rogu tylnym łąkotki przyśrodkowej kolana lewego, pionowe pęknięcia, którego szczelina biegnie do obu powierzchni łąkotki”.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, iż jest zatrudniona w S. (...) w C. jako pielęgniarka. W dniu 08 sierpnia 2014 r. w drugiej części dyżuru, około godziny 5.00, przy próbie zamknięcia okna w dyżurce pielęgniarek niefortunnie przyklęknęła na kozetce lekarskiej. Na skutek przyklęknienia odniosła wrażenie, że coś „chrupnęło” w jej kolanie i poczuła ból tego kolana. Powódka sporządziła notatkę służbową w Księżce Raportów Pielęgniarskich. Po zakończeniu dyżuru udała się do (...), gdzie została skierowana na badanie rezonansu magnetycznego. Badanie lewego kolana z dnia 18 sierpnia 2014 r. wykazało, w rogu tylnym łąkotki przyśrodkowej obecność pionowego pęknięcia, którego szczelina biegnie do obu powierzchni łąkotki. Przedmiotowe zdarzenie nie zostało przez pozwanego uznane za wypadek przy pracy, co znalazło odbicie w protokole nr (...) ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy. W ocenie powódki zdarzenie z dnia 08 sierpnia 2014 r. wypełnia wszystkie ustawowe przesłanki uzasadniające uznanie go za wypadek przy pracy. Podniosła nadto, iż po jej stronie istnieje interes prawny związany z mogącymi powstać w przyszłości uprawnieniami pracowniczymi, jakie prawo przewiduje wobec osoby ubezpieczonej z tytułu ubezpieczenia społecznego.

Nadto, powódka wskazała, iż uznaniu przedmiotowego zdarzenia jako wypadku przy pracy nie sprzeciwia się ewentualny stan lewego stawu kolanowego powódki, przed wystąpieniem pęknięcia łąkotki. Powódka nigdy wcześniej nie odczuwała dolegliwości związanych ze stanem kolana lewego i nie skarżyła się nikomu na jego stan. Wcześniej

odczuwała dolegliwości tylko przy prawym kolanie, które uległo uszkodzeniu w czasie wypadku przy pracy, jakiemu uległa w dniu 02 grudnia 2013 r. .

W odpowiedzi na pozew z dnia 15 grudnia 2015 r. strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości. Pozwany powołując się na stanowisko Zespołu (...) powołanego przez Dyrektora pozwanego podniósł, iż zamykanie okna nie może być uznane zdarzenie nagłe. Do pęknięcia w tylnym rogu łąkotki musiało dojść w innych okolicznościach. W ocenie pozwanego nie bez znaczenia jest, iż w dniu 21 lipca 2014 r. powódka zgłaszała inspektorowi BHP ból kolan i problemy z chodzeniem po schodach, a także poinformowała, że planuje poddać się operacji kolana lewego. W ocenie zespołu powypadkowego wynik rezonansu magnetycznego wskazuje na istnienie u powódki schorzeń w obrębie stanu kolanowego, które mogły stanowić przyczynę wystąpienia dolegliwości bólowych np. podczas klęknięcia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka od 1 lipca 2004 r. jest zatrudniona w S. (...) w C. jako pielęgniarka. Początkowo powódka była zatrudniona na podstawie umowy na czas określony, zaś od 1 października 2005 r. zatrudniona jest na podstawie umowy na czas nieokreślony w pełnym wymiarze czasu pracy. Powódka świadczy pracę na Oddziale (...).

dowód: k. 7 – 10 akt osobowych – umowy o pracę ;

W dniu 18 września 2013 r. lekarz medycyny wydał zaświadczenie lekarskie o braku przeciwwskazań zdrowotnych do wykonywania przez powódkę pracy na stanowisku pielęgniarki na oddziale rehabilitacji. Data następnego badania okresowego wyznaczona została na dzień 18 września 2015 r.

dowód: k. 34 akt osobowych orzeczenie lekarskie (...)2013 r.

W okresie od dnia 22 września 2008 r. do dnia 10 października 2008 r., a następnie w okresie od dnia 17 września 2013 r. do dnia 04 października 2013 r. powódka uczestniczyła w szkoleniach okresowych z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy dla pracowników zatrudnionych na stanowiskach medycznych w S. (...) w C..

dowód: k. 18 akt osobowych zaświadczenie o ukończeniu szkolenia okresowego w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy z dnia 11 października 2008 r. – 18 akta osobowe

k. 33 akt osobowych zaświadczenie o ukończeniu szkolenia okresowego w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy z dnia 10 października 2013 r.

W dniu 02 grudnia 2013 r. powódka uległa wypadkowi przy pracy. W trakcie odbywania nocnego dyżuru powódka przemieszczając się z budynku Nr (...) Oddziału (...) do pacjentek przebywających w budynku Oddziału Dziecięcego potknęła się i upadła na śliskiej i nierównej powierzchni. Skutkiem wypadku był uraz kolana prawego. Badanie rezonansu magnetycznego wykazało w rogu tylnym łąkotki przyśrodkowej obecność rozległego, poziomego pęknięcia, którego szczelina dochodzi do piszczelowej powierzchni łąkotki. Ponadto widoczny był śródstawowy płyn wysiękowy, szczególnie nagromadzony w zachyłku nadrzepkowym. W związku z tym zdarzeniem A. S. (1) korzystała ze zwolnienia lekarskiego od 06 lutego 2014 r. do 05 marca 2014 r. Wskazane zdarzenie zostało uznane za wypadek przy pracy.

dowód: k - 32 – 33 protokół nr (...) r. ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy

Z dnia 7 na 8 sierpnia 2014 r. powódka sprawowała dyżur na Oddziale (...) w S. (...). W drugiej części dyżuru, około godziny 5.00 rano, doszło do zdarzenia, w wyniku, którego powódka doznała uraza kolana lewego. Powódka będąc w dyżurce pielęgniarek próbowała zamknąć okno. W tym celu przyklękła na kozetce lekarskiej, najpierw na obydwu kolanach, później cały ciężar przenosząc na kolano lewe. Klękając powódka odniosła wrażenie, iż coś „chrupnęło” w jej lewym kolanie i poczuła silny ból.

Po godzinie 7-mej powódka sporządziła o powyższym zdarzeniu notatkę służbową. Powódka wskazała w niej, iż około godziny 5:00 zamykając okno w dyżurce klękając na kolanach na kozetce poczuła bardzo mocny ból w lewym kolanie i w prawym mniejszy. Zdarzenie zgłosiła koleżance zmieniającej dyżur oraz oddziałowej oddziału i również pani z B.H.P.

Powódka dokończyła dyżur. Około godziny 7 powódka poinformowała o zdarzeniu oddziałową, a także S. S. – zatrudnioną u pozwanego w charakterze asystenta kierownika zakładu, inspektora do spraw bhp, inspektora do spraw zamówień publicznych. Powódka poruszała się o własnych siłach.

dowód: k – 17 notatka służbowa z dnia 08 sierpnia 2015 r. k 17;

k – 38 – 40 przesłuchanie powódki ;

k – 62 – 64 zeznania S. S.;

k – 3 – 4 protokół powypadkowy nr 004/2014 r.;

k – 5 historia choroby powódki;

Po zejściu z dyżuru, w godzinach przedpołudniowych powódka udała się na kontrolę lekarską do lekarza specjalisty ortopedy A. S. (2). Lekarz ten badał powódkę wielokrotnie, zarówno przed dniem 08 sierpnia 2015 r., jak i po tej dacie. Przy okazji wcześniejszych wizyt powódka zgłaszała dolegliwości związane z prawym kolaniem. W dniu 08 sierpnia 2015 r. powódka zgłosiła się do lekarza z bólem kolana lewego. Podczas badania lekarz stwierdził zwiększoną ilość płynu w stawie, co w jego ocenie świadczyło o tym, iż uraz miał miejsce do dwudziestu czterech godzin przed badaniem. Czynność polegająca na ukłęknięciu może spowodować uraz jakiego doznała powódka. Lekarz zlecił powódce przeprowadzenie badania obrazowego, w tym rezonans magnetyczny kolana. Powódka została zakwalifikowana do zabiegu operacyjnego.

dowód: k. – 39 – 40 przesłuchanie powódki:

k – 37 – 38 zeznania A. S. (2);

k – 5 historia choroby powódki;

W dniu 18 sierpnia 2014 r. przeprowadzone zostało badanie rezonansu magnetycznego, na które lekarz ortopeda A. S. (2) skierował powódkę w dniu 8 sierpnia 2014 r. W opisie wyniku badania uzyskanego w dniu 03 września 2014 r. wskazano, iż w rogu tylnym łąkotki przyśrodkowej widoczna jest obecność pionowego pęknięcia, którego szczelina biegnie do obu powierzchni łąkotki. Dalej opisano, iż w przedziale środkowym pokrycia chrzęstnego rzepki widoczny jest niewielki, ogniskowy ubytek, przemawiający za chondromalacją II stopnia. Zmianę o podobnym charakterze dostrzega się także na kłykcium przyśrodkowym kości udowej. Ponadto stwierdzono wysięk śródstawowy, nagromadzony głównie w zachyłku nadrzepkowym; w jego przyśrodkowym przedziale obecny jest pogrubiały fałd błony maziowej.

dowód: k – 6 wynik badania rezonansu magnetycznego z dnia 03.09.2014 r.;

Po przedłożeniu przez powódkę wyników badań, Zespół (...) powołany przez Dyrektora SPZOZ w C. sporządził protokół nr (...) r. ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy. Zdarzenia, które miało miejsce w dniu 08 sierpnia 2014 r. nie zakwalifikowano jako wypadku przy pracy. Uzasadniając swoje stanowisko Zespół powypadkowy wskazał, iż nie stwierdził nagłości zdarzenia. Zamykanie okna było normalną, zaplanowaną czynnością. W jego ocenie, klęknięcie na dwa kolana na miękkim podłożu nie może stanowić obciążenia powodującego uraz. Nie stwierdzono również występowania żadnej przyczyny zewnętrznej, która mogła wywołać uraz. Nadto, wskazano, iż to istnienie schorzeń w obrębie stawu kolanowego może być przyczyną występowania dolegliwości bólowych np. podczas klęknięcia. W wyniku dokonanej przez pracownika czynności nie mogło dojść do pęknięcia w rogu tylnym łąkotki, do pęknięcia musiało dojść przed dniem 08 sierpnia 2014 r. A. S. (1) wcześniej w dniu 21 lipca, podczas rozmowy

z inspektorem bhp skarżyła się na bóle stawu kolan, na problemy z chodzeniem po schodach, planowała również operację lewego kolana. Przypadek powódki nie był konsultowany z żadnym lekarzem zaś opis jednostki chorobowej zespół powypadkowy wzięł z internetu.

Powódka dokonała na protokole adnotacji, iż nie zgadza się z jego treścią.

dowód: k - 3 – 4 protokół powypadkowy nr 004/2014 r.;

Po zdarzeniu z dnia 08 sierpnia 2014 powódka przebywała na zwolnieniu lekarskim. W dniach od 7 do 10 grudnia 2014 r. A. S. (1) była hospitalizowana w Szpitalu Wojewódzkim w G. W.. na Oddziale (...) Ortopedycznej i Urazów Narządu (...), gdzie poddała się zabiegowi operacyjnemu – artroskopii, resekcji łuszczącej się chrząstki z wyrównaniem rogu tylnego łąkotki. W tym okresie stwierdzono u niej też mikrorozłamania na C, M i F.

dowód: k – 50 karta informacyjna leczenia szpitalnego ;

k – 96 opinia biegłych;

k – 3 protokół powypadkowy nr 004/2014 r.;

Uraz lewego kolana jakiego powódka doznała dnia 8 sierpnia 2014r. wystąpił w związku z wykonywaniem przez nią zwykłych czynności. Skręcenie kolana lewego w tym czasie nałożyło się na schorzenie samoistne w postaci wczesnych zmian zwyrodnieniowych kolana lewego. W środowisku powódki zaistniały czynniki przyspieszające bądź powodujące ewentualny proces chorobowy.

dowód: k – 96 – 99 opinia biegłych ;

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest uzasadnione.

Zgodnie z art. 189 k.p.c. „ powód może żądać ustalenia przez sąd istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa, gdy ma w tym interes prawny” .

Warunkiem niezbędnym dopuszczalności powództwa o ustalenie jest istnienie po stronie powodowej interesu prawnego. Interes prawny należy rozumieć szeroko, tzn. w sposób uwzględniający ogólną sytuację prawną powoda, a brak interesu prawnego jako przesłanki powództwa z art. 189 k.p.c. zachodzi jedynie wówczas, gdy powód nie ma żadnej potrzeby ustalania prawa lub stosunku prawnego, gdyż jej sfera prawna nie została naruszona ani zagrożona. Podkreślić należy, iż interes prawny, jako przesłanka powyższego powództwa nie może być ograniczany jedynie do świadczeń z ubezpieczenia społecznego.

Powództwo o ustalenie, że konkretne zdarzenie było wypadkiem przy pracy w rozumieniu art. 3 ustawy z dnia 30 października 2012r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U z 2009r. Nr 167 poz. 1322 ze zm.), dalej: „ ustawa wypadkowa”, jest dopuszczalne na podstawie art. 189 k.p.c. (vide: wyrok Sądu Najwyższego z 14 maja 2009 r., II PK 282/08, OSNP 2011/1-2/7; wyrok Sądu Najwyższego z 5 czerwca 2007 r., sygn. I UK 8/07, OSNP 2008/15-16/228, uchwała Sądu Najwyższego z dnia 29 marca 2006 r., sygn. akt II PZP 14/05, OSNP 2006/15-16/228).

W Kodeksie pracy brak jest definicji legalnej „wypadku przy pracy”. Definicja ta zawarta została w art. 3 ust. 1 ustawy wypadkowej zgodnie, z którym „ za wypadek przy pracy uważa się nagle zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą:

- 1) podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności lub poleceń przełożonych;
- 2) podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika czynności na rzecz pracodawcy, nawet bez polecenia;

3) w czasie pozostawania pracownika w dyspozycji pracodawcy w drodze między siedzibą pracodawcy a miejscem wykonywania obowiązku wynikającego ze stosunku pracy.”

Z kolei po myśli art. 2 pkt 13 ustawy wypadkowej „uraz jest to uszkodzenie tkanek ciała lub narządów człowieka wskutek działania czynnika zewnętrznego”.

Z powyższego wynika, iż aby konkretne zdarzenie mogło zostać uznane za wypadek przy pracy stosownie do art. 3 ust.1 pkt 1 ustawy wypadkowej muszą zaistnieć jednocześnie trzy przesłanki:

- 1) nagłość zdarzenia,
- 2) przyczyna zewnętrzna,
- 3) uraz lub śmierć w związku z pracą.

Brak którejkolwiek z tych przesłanek powoduje, iż zdarzenia nie można uznać za wypadek przy pracy w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy wypadkowej.

W orzecznictwie i doktrynie przyjmuje się, iż cecha nagłości odnosi się do czasu trwania zdarzenia, a nie do oddziaływania przyczyny zewnętrznej.

Odnosząc się do interpretacji przyczyny zewnętrznej należy zgodzić się ze stanowiskiem reprezentowanym w orzecznictwie Sądu Najwyższego, zgodnie z którym przyjmuje się, iż „przyczyną zewnętrzną może być nie tylko narzędzie pracy, maszyna, siły przyrody, ale także praca i czynności samego poszkodowanego (np. potknięcie się, niefortunny odruch). Taką przyczyną jest również nadmierny wysiłek pracownika, za który u człowieka dotkniętego schorzeniem samoistnym może być uważana praca wykonywana jako codzienne zadanie w normalnych warunkach, gdyż nadmierność wysiłku pracownika powinna być oceniana przy uwzględnieniu jego indywidualnych właściwości - aktualnego stanu zdrowia, sprawności ustroju (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 listopada 2008 r., sygn. akt I UK 96/08,). Utrwalony jest pogląd o szerokim rozumieniu przyczyny zewnętrznej wypadku przy pracy. Niedopuszczalne jest przyjęcie, że jeżeli poszkodowany nie jest w stanie wykazać innej, dodatkowej przyczyny zdarzenia (wypadku komunikacyjnego), to wynika z tego, że wyłączną przyczyną jest przyczyna tkwiąca w organizmie pracownika (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27 kwietnia 2009 r., sygn. akt I UK 336/08,).

Zdarzenie zatem spełniające kryterium „nagłości” musi zostać wywołane przyczyną zewnętrzną, co oznacza, że nie może pochodzić z organizmu pracownika dotkniętego zdarzeniem. Przyczyna ta winna być jednocześnie źródłem urazu lub śmierci pracownika. Ustawa jednak nie wymaga, aby źródłem urazu lub śmierci była tylko i wyłącznie jedna przyczyna. Oznacza to, iż w grę mogą wchodzić tzw. przyczyny złożone, gdy czynnik zewnętrzny pokrywa się z czynnikami już istniejącymi w organizmie pracownika. W takim przypadku decydujące znaczenie, w toku postępowania sądowego dotyczącego ustalenia danego zdarzenia jako wypadku przy pracy, będzie mieć opinia biegłego lekarza, który winien stwierdzić, czy któryś z tych czynników doprowadził do powstania urazu lub śmierci, a jeżeli tak, to w jakim stopniu. (Komentarz do art.3 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U.09.167.1322), [w:] D.E. Lach, S. Samol, K. Ślebzak, Ustawa o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych. Komentarz, Oficyna, 2010).

Związek zdarzenia z pracą należy uznać za normatywny, z uwagi na fakt, że jest sformułowaniem języka prawnego. Taka konstrukcja określa cel ustawodawcy, którym jest przypisanie pracodawcy ujemnych skutków zdarzeń powstałych w czasie wykonywania przez pracownika czynności związanych chociażby pośrednio z realizacją celów pracodawcy.

Dla ustalenia związku zdarzenia z pracą wystarcza stwierdzenie, iż pozostawało ono z pracą w związku czasowym, miejscowym lub funkcjonalnym. Czasowy i miejscowy związek zdarzenia z pracą oznacza, że pracownik doznał uszczerbku na zdrowiu, bądź poniósł śmierć w czasie i w miejscu, w którym pozostawał w sferze interesów pracodawcy.

Jeżeli natomiast przyczyna zewnętrzna zadziałała poza czasem i miejscem wykonywania normalnych czynności pracowniczych, wówczas niezbędne jest stwierdzenie funkcjonalnego związku z pracą, tzn. takiego, w ramach którego praca musi być nie tylko jednym z czynników prowadzących do zdarzenia, ale musi ona także wywrzeć wpływ na zaistniały skutek. Związek miejscowy i czasowy wypadku z pracą sprowadza się do ustalenia, że zdarzenie wystąpiło w czasie pracy w znaczeniu prawnym (nie tylko w czasie efektywnego świadczenia pracy, ale również w czasie pozostawania w dyspozycji pracodawcy - art. 128 § 1 k.p.), bądź w miejscu zakreślonym strefą zagrożenia stwarzanego przez pracę (na terenie zakładu pracy, a nie tylko w miejscu wykonywania czynności przez danego pracownika - art. 207 k.p.), przez powiązanie doznania uszczerbku na zdrowiu z faktem wykonywania przez pracownika określonych czynności.

Odnosząc powyższe wywody na grunt rozpoznawanej sprawy w pierwszej kolejności należy stwierdzić, iż powódka ma interes prawny w wystąpieniu z powództwem o ustalenie, iż zdarzenie z dnia 08 sierpnia 2014 r. było wypadkiem przy pracy.

W przedmiotowej sprawie bezsporne jest, iż w dniu 08 sierpnia 2014 r. w trakcie pełnienia dyżuru na Oddziale (...) u pozwanego doszło do zdarzenia, w wyniku, którego powódka doznała urazu lewego kolana. Sporne w sprawie pozostała kwalifikacja przedmiotowego zdarzenia. W ocenie zespołu powypadkowego zdarzenia tego nie można zakwalifikować jako wypadku przy pracy ze względu na brak nagłości zdarzenia i niewystępowanie żadnej przyczyny zewnętrznej, która mogła wywołać uraz. Nadto, w ocenie pozwanego uraz lewego kolana stanowił konsekwencję samoistnych schorzeń w obrębie stawu kolanowego, na które cierpiała powódka.

Zważywszy, iż ustalenie czy uraz lewego kolana, jakiego doznała powódka spowodowany został rozwojem samoistnego schorzenia tkwiącego w jej organizmie wymagało zasięgnięcia wiadomości specjalnych, Sąd dopuścił dowód z opinii (...) w S. – Zakładu Medycyny Sądowej celem ustalenia czy uraz kolana lewego powódki z dnia 8 sierpnia 2014 r. jest następstwem nagłego zdarzenia wywołanego przyczyną zewnętrzną, które nastąpiło w związku z pracą, podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności lub poleceń przełożonych czy też główną siłą sprawczą tego urazu było schorzenie samoistne wspomnianego stawu oraz czy w środowisku pracy powódki zaistniały czynniki przyspieszające bądź pogłębiające ewentualny proces chorobowy.

Sąd stoi na stanowisku, iż nie można uznać samodzielnych ustaleń zespołu powypadkowego w zakresie medycznej oceny stanu zdrowia powódki jako wiążących wobec braku posiadania przez jego członków specjalistycznej wiedzy medycznej. Przypadek powódki nie był konsultowany z żadnym lekarzem zaś „opis jednostki chorobowej zespół powypadkowy wziął z internetu (zeznania świadka S. S. – k.64) .

Sporządzający opinię specjaliści z zakresu medycyny sądowej wskazali, iż uraz lewego kolana jakiego powódka doznała w dniu 8 sierpnia 2014 r. mógł nastąpić w związku z wykonywaniem przez nią zwykłych czynności. Biegli dostrzegli również, iż z dokumentacji lekarskiej sporządzonej w trakcie jej pobytu w szpitalu w G. W.. wynika, że stwierdzono u niej wczesne zmiany zwyrodnieniowe kolana lewego, rozległą chondropatię i zapalenie stawu kolanowego. Okoliczność ta świadczy ich zdaniem o tym, że skręcenie kolana lewego w czasie pracy nałożyło się na schorzenie samoistne w postaci wczesnych zmian zwyrodnieniowych kolana lewego. Co więcej biegli stwierdzili, iż środowisku pracy powódki zaistniały więc czynniki przyspieszające bądź powodujące ewentualny proces chorobowy, co wynika z pracy powódki.

Żadna ze stron, pomimo prawidłowego pouczenia, nie zgłosiła zarzutów do wydanej opinii. Stąd też należy przyjąć, że strony również podzielają wnioski płynące z jej lektury.

Rozstrzygając sprawę, Sąd dał wiarę opinii biegłych, bowiem jest ona spójna, logiczna i pełna oraz wyjaśnia wszystkie okoliczności mające istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia. Nadto, Sąd oparł się na zeznaniach lekarza specjalisty ortopedy A. S. (2), które pokrywają się z wnioskami opinii sporządzonej przez specjalistów medycyny sądowej z (...). Z zeznań tych wynika, iż samoistna choroba powódki nie była wyłączną przyczyną doznanego przez nią urazu. Świadek ten wskazał, iż wielu pacjentów z bardziej zaawansowaną chorobą zwyrodnieniową stawów nie ma uszkodzonej łąkotki. Nie można jednakże wykluczyć, co wynika zarówno z zeznań świadka A. S. (2), jak i z opinii biegłych, iż

skręcenie kolana zbiegło się z rozwijającym się u powódki schorzeniem stawów. Niemniej jednak, praca pielęgniarki sprzyja rozwojowi schorzeń stawów i może powodować przyspieszenie ich rozwoju.

Sąd dał również wiarę relacji powódki odnośnie przebiegu opisywanego przez nią zdarzenia z dnia 8 sierpnia 2014 r.. A. S. (1) od samego początku, konsekwentnie opisywała jego przebieg. Bez zbędnej zwłoki sporządziła notatkę służbową, a także poinformowała o zaistniałym zdarzeniu oddziałową oraz pracownice zajmującą się u pozwanego bezpieczeństwem i higieną pracy. Natomiast, po dyżurze bezzwłocznie udała się do lekarza ortopedy.

Nie można również nie zauważyć, iż w toku przedmiotowego postępowania nie zostało wykazane, iż powódka już przed 8 sierpnem 2014r. odczuwała dolegliwości związane z lewym kolaniem. Z zeznań świadka A. S. (2) wynika bowiem, iż powódka cierpiała na schorzenie ale kolana prawego. Jednakże, przyjmując nawet, iż dolegliwości takie występowały to bezsprzecznie uraz z dnia 8 sierpnia 2014 r. nałożył się na rozwijające się u powódki samoistne schorzenie lewego kolana, nie był zaś jego skutkiem. W niniejszej sprawie nie bez znaczenia jest również i to, iż charakter świadczony przez powódkę pracy a także wysiłek jaki włożyła w zamknięcie okna przyczynił się do nasilenia owego schorzenia,

W tym miejscu należy zauważyć, iż nawet uszczerbek na zdrowiu pracownika spowodowany czynnikiem samoistnym może stanowić wypadek przy pracy, jeżeli został wywołany nadmiernym w okolicznościach danego wypadku wysiłkiem lub stresem. Nadmierny wysiłek powinien być przy tym oceniany przy uwzględnieniu indywidualnych właściwości pracownika (stan jego zdrowia, sprawność ustroju) i okoliczności w których wykonywana jest praca. Dopuszcza się, że nawet codzienne czynności wykonywane w normalnych warunkach przez pracownika o zmniejszonej sprawności, czy to na skutek choroby, czy też postępujących zmian w organizmie mogą być - w zależności od całokształtu okoliczności - uznane za podjęte przy użyciu nadmiernego dla tego pracownika wysiłku (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 września 2009r. I PK 79/09, LEX 553670).

Należy zauważyć, iż powódka starała się zamknąć zacinające się okno znajdujące się dyżurce pielęgniarek. W tym właśnie celu uklękła na kozetce lekarskiej, która znajdowała się przy oknie, a której nie można było przesunąć. Sąd dał wiarę zeznaniom powódki, która wskazała, iż miała problemy z zamknięciem znajdującego się tam okna. Zeznała ona również, iż widziała osoby, które w ten sam sposób starały się je zamknąć lub otworzyć. Fakt, iż okno zacina się potwierdziła w swoich zeznaniach S. S..

Sąd kierując się zatem zasadami doświadczenia życiowego i poprawnego rozumowania oraz mając na uwadze całokształt zaistniałych w sprawie okoliczności przyjął, iż uraz, którego doznała powódka nastąpił w skutek nagłego zdarzenia, determinowanego zewnętrzną przyczyną. Chcąc zamknąć zacinające się okno powódka niefortunnie oparła ciężar ciała na lewym kolanie, co spowodowało nagły uraz, który natychmiast objawił się silnym bólem. Przy czym przyczyny zaistniałego stanu nie należy upatrywać w samoistnie rozwijającym się schorzeniu stawu kolanowego, bowiem uraz, jakiemu uległa powódka pojawił się niezależnie od problemów ze stawami. Oczywiście, nie można wykluczyć, iż samoistne schorzenie spowodowało dodatkowe osłabienie powódki, jednakże okoliczność taka w żadnym wypadku nie sprzeciwia się uznaniu zdarzenia z dnia 8 sierpnia 2014 r. za wypadek przy pracy.

Zeznania I. T. nie wniosły do sprawy nic nowego. Zdawała ona powódce swój dyżur z dnia 7 sierpnia 2014 r. Wskazała jedynie, iż powódka przystępując w dniu 7 sierpnia 2014 r. do pracy nie wykazywała dysfunkcji w poruszaniu się.

Reasumując, na podstawie całokształtu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd ustalił, że w dniu 08 sierpnia 2014 r. w czasie i w miejscu pracy doszło do zdarzenia opisywanego przez powódkę, które to zdarzenie wypełnia znamiona wypadku przy pracy w rozumieniu art. 3 ust. 1 ustawy wypadkowej – pkt I sentencji.

Uznając za zasadne powództwo w przedmiocie ustalenia, iż zdarzenie stanowiło wypadek przy pracy należy stwierdzić, iż na uwzględnienie zasługuje roszczenie o sprostowanie protokołu powypadkowego. Tak jak dopuszczalne jest żądanie ustalenia, że zdarzenie miało charakter wypadku przy pracy, tak dopuszczalne jest domaganie się „sprostowania” protokołu powypadkowego (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6 stycznia 2010 roku, I PK 144/09, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27 stycznia 1998 roku, II UKN 471/97, OSNP 1999/2/75).

Prawidłowo sporządzony protokół powypadkowy stanowi dokument urzędowy (art. 244 § 2 k.p.c.), którego treść jest dowodem tego, że miały miejsce opisane w nim fakty oraz że zakwalifikowano je jako wypadek przy pracy (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 maja 1999r., II UKN 658/98, OSNP 2000/15/594, (...)).

We wzorze protokołu ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy, stanowiącym załącznik do rozporządzenia Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 16 września 2004 r. w sprawie wzoru protokołu ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy (Dz. U. Nr 227, poz. 2298), w tzw. pouczeniu, jest informacja o tym, że poszkodowany pracownik, a w razie wypadku śmiertelnego, uprawniony członek rodziny zmarłego pracownika, mogą wystąpić do sądu rejonowego - sądu pracy z powództwem o ustalenie i sprostowanie protokołu (powypadkowego) na podstawie art. 189 k.p.c.

Biorąc pod uwagę powyższe, w niniejszej sprawie za zasadne należało uznać również powództwo w zakresie żądania sprostowania protokołu powypadkowego, czemu Sąd dał wyraz w pkt II sentencji .

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. Tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego zasądzono od pozwanego na rzecz powódki kwotę 120 zł kierując się w tym zakresie treścią § 11 ust. 1 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. nr 163 poz. 1348). Ponadto na podstawie art. 113 ust. 1 w zw. z art. 96 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U Nr 167, poz. 1398), Sąd nakazał pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Choszcznie wydatki poniesione na opinię biegłego w kwocie 1.329,63 zł., przyjmując , że pozwany jako przegrywający sprawę, powinien te koszty ponieść w całości .

SSR Tomasz Klimczak